

פנינים נפלאים ומתוקים על הפרשה

זרע שמשון

מתוך הספר המסגל "זרע שמשון" שחברו המקבל האלקי הקדמון רבי שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זכר צדיק וקדוש לברכה. אשר בקש שילמדו בספרו והבטיח ישועות רבות למקמי בקשתו.

פרשת שלח תשפ"ה • גליון 349

תורת שמשון

טענת המרגלים כנגד דברי כלב בן יפנה

מדוע הוציאו המרגלים דבת הארץ רק לאחר דברי כלב? ומה התפנו כלב לומר בדבריו? ומדוע אכן גרם הקב"ה שיושבי הארץ יהיו טרודים בקבוצת מתיקה?

ויציאו דבת הארץ אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר, הארץ אשר עברנו בה לתור אותה, ארץ אכלת יושביה הוא, וכל העם אשר ראינו בתוכה אנשי מדות. (יג, לב)

מקשה רבנו הזרע שמשון זלה"ה: הרי רואים כאן שכל פונתם היתה להוציא את דבת הארץ רעה, ואם כן יש להבין מדוע המתינו עד לאחר דברי כלב, ולא אמרו זאת מתחלה.

ומתרי רבנו הזרע שמשון זלה"ה: לפי מה שכתוב בספר הזהר (ח"ג קס, ב) על משה, שמסר למרגלים קדם צאתם לתור את הארץ, פונת השם הקדוש, כדי שאם יבואו הפנענים להרע להם, יכינו בשם זה, ולא יהיו מתיראים מהם.

והנה כלב אמר (פסוק ל) 'עלה נעלה וירשנו אתה כי יכול נוכל לה', והתפנו לומר שבכח שם הוי"ה שנתן להם משה, יתגברו על כל המכשולות והאויבים. שהרי: 'עלה וירשנו אותה כי' - סופי תבות שם הוי"ה.

ועתה בשמע המרגלים את דבריו, תכף התנגדו לדבריו ואמרו: 'לא נוכל לעלות אל העם כי חזק הוא ממנו', והוסיפו ואמרו 'אפלו בעל הבית [כלומר, הקב"ה] אינו יכול להוציא כליו [את הפנענים] משם' (ערכי טו, א).

והם אף הביאו ראיה כי חלילה אין כח בשם הקדוש להושיעם, כי הרי בכל מקום שבאו ראו את יושבי הארץ קוברים מתים, והם טענו שאם היה בכח השם הקדוש כביכול להלחם כנגד יושבי הארץ, מדוע היה צריך הקב"ה לסובב שיהיו טרודים באבלם, והביאו זה כסימן שאין ממש חלילה בכח השם. ולפי זה מובן מדוע דוקא עתה נזקקו לומר דבריהם.

פרוש דברי הפסוק 'אם לא זאת אעשה'

מהו הלשון 'אם לא זאת אעשה'? ומהו שהדגיש לומר שימותו במדבר? ומה פרש ה'כלי יקר'?

אני ה' דברתי, אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי, במדבר הזה יתמו ושם יתנו: (יד, לה)

רבנו הזרע שמשון זלה"ה מקשה: מה הכוונה 'אם לא זאת אעשה', מה בא משפט זה להוסיף לנו, ואיך מתקשר הוא עם הפסוק. ואם נפרש שבא להורות שדבר ה' יקום לעולם, ולכן אמר 'אם לא זאת אעשה', הרי זה דבר פשוט, כי דברו קים לעולם.

מתרי רבנו הזרע שמשון זלה"ה: על פי דברי ה'כלי יקר' זלה"ה, שמפרש את מה שאמר משה לפני הקב"ה (יד, טו) 'המתה את העם הזה כאיש אחד', שפונת משה היתה לומר, שיש חלול ה' בדבר להמיתם בפעם אחת, כי נראה כביכול מעשה של בן אנוש הממהר לנקם מחמת פגסו, וזה בזיון ליחס אל הבורא יתברך מדה זו.

וזה מה שהתכוננה התורה ואמרה: 'אני ה' דברתי' היינו שהבורא אמר להענישם, אך לא אמר זאת מחמת כעס, כי אינו בן אנוש, אלא אמר זאת מחמת הדין והמשפט, והמשיכה התורה ואמרה: 'אך אם לא', כלומר לא אוכל להשמידם תכף מחמת חלול ה', וכנזכר, אך אף על פי כן לא אבטל את הגזרה, אלא 'זאת אעשה', אעשה זאת בפריסה של תקופת זמן ולא תכף, שלא יראה ככעס ונקמה, וזה שאמר 'במדבר הזה יתמו ושם ימותו' היינו במשך פרק זמן שהיתם במדבר ולא תכף, שלא יראה ככעס חלילה. (זרע שמשון פרשתינו אות ו')

לומדים זרע שמשון
לימוד יומי קבוע
כל יום יומי
לחשיב כלל חנויות הספרים

תורמים ורואים ישועות אל תחמיצו!
שמות התורמים יתברכו
אצל גדולי הדור שלישי"א
בשעת לימודם
בספר זרע שמשון.

הספר שמחולל פלאות.
אלפים נושעו בהבטחתו.
02-80-80-500
05271-66450
347-496-5657
<https://www.zerashimshan.co.il/donation>

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

לזכות ולזכרים - להצלת השותפים התורמים ומשפחותיהם הי"ו החפצים בעילום שמם
סיכוי לשפע כריח והצלחה בני חיי ארצם ופזונו רחוק חתם סופו יצ"ח וזאת תחבר ינו בעדים אמרי

הצלתה בכסף - שאלו בן רחל - עיטור ברוחניות ונחישות והצלחה ופריחת ושיעור דמיא בכסף

הצלתה וזכרים - יצחק בן רחל וזוגתו רינה בת לינדא דשפע כריח בכסף וזוהי שער ברוחניות

הצלתה וזכרים - דניאל אורי בן רג'ניה מלכה דשפע כריח והצלחה עיטור ופזונו ופריחת ברוחניות

הצלתה וזכרים - ברוך צבי ניסים בן שושנה לאה שיעור ברוחניות ופזונו ופריחת ברוחניות

הוצאת הגליון והפצתו לזכות

קנייתו נשמת - עקיבא בן אליהו הכהן ז"ל נביא כ"ט מין נשמת תגבורת.

הוצאתה כשיעור - הביבה סליבה בת מרגישה מאנו • רפאל בן לינדא
שרה בת רוח • אלפרדו בן רג' • מנואל בן רבקה • דורה בת אסתר
לבריות איתנה והצלחה קלה ומזרח אריות שום ונשם נשמת ומחיות

הוצאתה וזכרים - חן מוריה בת אפרת רחל חיות הנו כקיום פזונו אסתר ופריחת ברוחניות

הצלתה וזכרים - אשר אנשיל דוד וזליו בן גילי דשפע כריח ופזונו ופריחת ברוחניות

אורות שמשון

פנינים ורעיונות נפלאים לפי עניינים ככתבם וכלשונם

ענייני שבת 15

באור נפלא בטעם השנוי בתורה במצות השבת בין דברות ראשונות לדברות אחרונות

מפני מה בתחלה נאמר זכור ולבסוף שמור
יש לדקדק על מה שאמרו ז"ל בפרק ג' דשבועות (כ, ב) שזכור ושמור בדבור אחד נאמרו, ולמה דוקא בדברות הראשונות כתיב זכור ובשניות כתיב שמור.

אם לא היו ישראל חוטאים בעגל היה להם חרות מיצר הרע

ויש לתרץ על פי מה שאמרו ז"ל (עירובין נד, א) כי כשנתנו לוחות הראשונות לישראל נתנו להם חרות מיצר הרע חרות משעבוד מלכיות, ועליהם אמר (תהלים פב, ו) 'אני אמרתי אלקים אתם, וכשחטאו בעגל חזר יצר הרע למקומו וכו', וידוע מה שכתבו המפרשים ז"ל שאם היו מתעבדים ישראל במצרים עד תשלום הארבע מאות ושלשים שנה כמו שנגזר עליהם, לא היתה עוד אמה ולשון יכולה לשלט בהם, אבל מפני שהצרכו לצאת בחפזון שהיו כמעט נכנסים בשער הנ' של הטמאה, משום הכי לתשלום הסך הנ"ל נגזר עליהם גלויות אחרות.

קדם שחטאו הצרכו לצווי על האכילה ולא על המלאכה
ולכן בדברות הראשונות שהיו ישראל כמו אלקים כדכתיב (שם פב ו) 'אני אמרתי אלהים אתם' וכו', משום הכי שיד עקר שבת ושמירתם בזכור, שזכור זו מצות עשה ושמור לא תעשה, ועשה דשבת הוא לקדשו במאכל ובמשתה ובדברי תורה וכו', ושמור היינו שלא לעשות בו מלאכה. ומקדם שחטאו שלא היה להם עוד היצר הרע והיו כמו אלקים, אפלו בחל לא היו עושים מלאכה, כמו שיהיה לעתיד דכתיב (ישעיה סא, ה) 'ועמדו זרים ורעו צאנכם', ואדרבא לא היו חוששים נמי לאכילה ושתיה וכו', ומשום הכי הצדק לומר להם זכור שהוא העקר הצריך להם, והיינו לצוותם על האכילה ושתיה בשבת. אמנם לאחר שחטאו והתחילו לעשות מלאכה לעצמם בימות החל, הצריך להזהירם על שבייתה ממלאכה בשבת, שזה הוא העקר הצריך להם לעת עתה, ואולם על האכילה ושתיה אין צריך כל כך להזהירם כיון שבין כך היו אוכלים. (זרע שמשון) פרשת כי תשא אות ד'

תורת חיים

פנינים מתורתו של האור החיים הקדוש -
הרה"ק רבי חיים בן עטר נלב"ע ט"ו תמוז תק"ג

ציצית - חותם של בני ישראל שהם עבדי הקב"ה

והיה לכם לציצית, וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם, ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: (טו, לט)

רבנו האור החיים זלה"ה מקשה: מה בא הכתוב להשמיענו באמרו 'והיה לכם לציצית', שנראה מיתר.

ובכדי לבאר הענין, מביא ה'אור החיים' את דברי התנא רבי מאיר (מנחות מג, ב) גדול ענישו של מי שאינו לובש את חוטי הציצית הלכנים, יותר ממי שאינו לובש את חוטי התכלת שבציצית, ומשל למה הדבר דומה, למלך שקרא לשני עבדיו, מאחד בקש שיביא לו חותם של טיט, ומרעהו בקש שיביא חותם של זהב, ושניהם פשעו ולא הביאו, ענישו של זה שהתבקש להביא טיט גדול יותר, כי יותר קל להביא חותם של טיט מלהשיג חותם של זהב, ואם פשע בדבר קל, מגיע לו עניש יותר גדול. וכתבו בתוספות (ד"ה חותם) שיש דמוי בין חותם של טיט לציצית, כי לעבדים עושים חותם של טיט על בגדיהם להראות שהם עבדים, וזה נקרא בגמרא (שבת נז, ב) 'כבלא דעבדא', וגם הציצית מראה עלינו שאנו בני ישראל עבדי הקב"ה.

ולפי זה מתרץ רבנו האור החיים זלה"ה: שזה הפונה 'והיה לכם לציצית', שפרושו הוא כמי שאומר 'והיה לכם לחותם', כי מחמת שבני ישראל הם עבדים לה', וכשם שהעבד לובש בגד ובו חותם שמראה על עבודתו, כך אתם תלבשו ציצית, וזאת כדי ש'ראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה'', והיינו כשיביטו בני ישראל בסימן עבודתם, יזכרו ויעוררו את לבם שאינם בני חורין לעשות כחפצם בעת אכילתם ובכל ענייני מלבושם ובסגנון דבורם ובכל מעשיהם, כשם שעבד אימת רבו עליו ועומד הכן לקיים כל הוראות רבו.

והביא הכתוב עוד ואמר: 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', כי טבע האדם להמשיך אחר מראה העינים, ואלו הקב"ה מצוה עלינו לעשות הפך מהרצון הטבעי ולשנא את הדברים הערבים הגוררים אותנו לתאוות, ובאמצעות ראית הציצית נזכר לכף את העין והלב לא להגרר אחרי חפצם.

ומסיף ה'אור החיים' לבאר עוד: כי הטעם שציצית צריכה דוקא ארבע כנפות, כי היות וזה סימן לעבדות בני ישראל את ה', לכן רומז בכך שמלכנו הוא הבורא ארבע קצות העולם והוא שליט עליה.

לקבלת הגליון במייל: zera277@gmail.com או באתר: zerashimshon.com | להפצה: 02-80-80-500 | לשמיעת שיעורים ועידכונים: 02-80-80-600

נערך ע"י המחנך הרב יגון כהן שליט"א * ארה"ב: הרב מנחם בנימין פאשקעס 347-496-5657 * ארץ ישראל: הרב ישראל זילברברג 05271-66450

י"ל ע"י זרע שמשון ע"ר 580624120 * ניתן לתרום לזכות ולע"נ ולקחת חלק בהוצאות והפצת הגליונות והספרים.

ניתן להפקיד בבנק מרכנטיל (17) סניף 635 מספר חשבון 71713028 ע"ש זרע שמשון, כמו כן ניתן לתרום בכרטיס אשראי בטל: 02-80-80-500 שלוחה 3

זכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו.

זרע שמשון ע"ר 580624120